

ΑΝΤΙ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ

«Καταμεσής τῆς φουρτουνιασμένης θάλασσας καί στό πείσμα τῶν καιρῶν καί τῶν συρμῶν, ἕνας ἄλλου εἴδους, δεύτερος, ὑδαρῆς κόσμος, ὅλος ἀπό χλωρίδα, ὅπου βουτῶ κάθετα καί ξανανεβαίνω στήν ἐπιφάνεια κατά εἴκοσι χρόνια νεότερος στήν ἀντίληψη γιά τά πράγματα καί τό μεταβλητό πού ἀντιπροσωπεύουν. Δηλαδή, τό χρήμα τῆς ὕλης πού ἀπαιτεῖται γιά νά φτάσεις ν' ἀγγίξεις τό διαρκές πού αὐτά καλύπτουν».

«Ἰδιωτική Ὀδός», Οδυσσέας Ελύτης

Από τελεολογική άποψη η Αναισθησία ορίζεται ως η έντεχνη και συστηματική προσπάθεια αποφυγής της αντίληψης, αισθητικής και λογικής, του κακού.

Το κακό σωματοποιείται ως τραύμα ακούσιο ή εκούσιο και προκαλεί έντονο σωματικό και ψυχικό πόνο. Η αποφυγή της επώδυνης αυτής εμπειρίας αποτελεί το αντικείμενο της εκπαίδευσης και της καθημερινής κλινικής μας δραστηριότητας.

Το «πόσο καλά» επιτελούμε το έργο, με το οποίο είμαστε επιφορτισμένοι από την πολιτεία και τους συνανθρώπους μας, είναι ένα ερώτημα ύψιστης ηθικής, κοινωνικής, πολιτικής, οικονομικής και νομικής σημασίας.

Πέρα από τα υποκειμενικά συναισθήματα φόβου, ανασφάλειας και αγωνίας για την έκβαση των κλινικών μας πράξεων πάνω σε ανθρώπους, η παραδοχή της αναγκαιότητας μιας συστηματικής, ειλικρινούς και παραγωγικής αξιολόγησης και κριτικής αποτελεί την προϋπόθεση για την αποδοχή του θεσμού της «Εξασφάλισης Ποιότητας στην Αναισθησιολογική πρακτική» και το μοναδικό εφόδιο που απαιτείται από τον αναγνώστη που θα θελήσει να διαβάσει τις παρακάτω σελίδες.

Η ενασχόλησή μας με το «πάντα» επίκαιρο θέμα της εξασφάλισης ποιότητας εκφράστηκε με λόγια κατά το 2ο Συνέδριο Αναισθησιολογίας και Εντατικής Ιατρικής τον Σεπτέμβριο του 1992 στη Χαλκιδική στα πλαίσια της ομώνυμης στρογγυλής τράπεζας.

Εννέα μήνες μετά η «Εταιρεία Αναισθησιολογίας και Εντατικής Ιατρικής Βορείου Ελλάδος» αφιερώνοντας το έκτο τεύχος του περιοδικού «ΘΕΜΑΤΑ» στο αντικείμενο αυτό εγκαινιάζει στον ελλαδικό χώρο τον δημόσιο

επιστημονικό διάλογο σχετικά με την αξιολόγηση της καθημερινής κλινικής πρακτικής και την αναγκαιότητα συνεχούς βελτίωσης.

Στο σημείο αυτό οφείλω για την αποκατάσταση της ιστορικής αλήθειας να αναφέρω ανώνυμα τις όποιες δόκιμες ή μη προσπάθειες συναδέλφων στο παρελθόν να αξιολογήσουν την ποιότητα των παρεχομένων υπηρεσιών υγείας.

Αποτελώντας μέρος του σύγχρονου ευρωπαϊκού κόσμου καλούμαστε εσπευσμένα να προετοιμαστούμε στην ιδέα και πραγμάτωση της επιβολής του «ελέγχου της ποιότητας», όπως αυτή ήδη πήρε μορφή και νομική οντότητα σε άλλα ευρωπαϊκά κράτη.

Σε όλους τους συναδέλφους, οι οποίοι συγγράφουν στο τεύχος αυτό, θέλω να εκφράσω ταπεινά τις ευχαριστίες μου για το ότι μοιράστηκαν τον ίλιγγο του πρώτου αυτού ακροβατικού εγχειρήματος πάνω από τα θολά νερά του κλινικού μας κόσμου.

Ελπίζω ότι ο αναγνώστης θα συμμεριστεί τα συναισθήματα θαυμασμού και ευγνωμοσύνης για τα «νέα παιδιά», τους Ειδικευόμενους Αναισθησιολόγους, που από φύση και θέση πιο τολμηροί επιχειρήσαν να χαράξουν μια διαδρομή με τελικό προορισμό την «Εξασφάλιση ποιότητας στην αναισθησία».

Έχοντας επίγνωση του κενού των πολλών εισαγωγικών λόγων εύχομαι στον αναγνώστη οι επόμενες ώρες να είναι τουλάχιστον ενδιαφέρουσες.

Δημήτριος Ι. Σέτζης